

ІДЭЙНА-ПАТРЫЯТЫЧНАЕ Выхаванне

Шляхі удасканалення выхавання дзяцей у сям'і

В. У. ЧЭЧАТ,
кандыдат педагагічных навук

Камуністычная партыя і Савецкая дзяржава удзялялі і удзяляюць неаслабную увагу выхаванню у падрастаючага пакалення савецкага патрыятызму і пралетарскага Інтэрнацыяналізму, накіроўваюць намаганш на фарміраванне ў дзяцей любові да радзімы Кастрычска, гордасці за пстарычныя здзяйсненні першай у свеце сацыялістычнай дзяржавы, пачуцця класовай салідарнасці з працоўнымі братнімі Краін. І тут важную ролю адыгрывае сям'я. Як указана ў новай рэдакцыі Праграмы КПСС, у сям'і «фарміруюцца асновы характэру чалавека, яго адносіны да працы, маральных, ідэйных і культурных каштоўнасцей».

Аднак патрыятычнае выхаванне ў сям'і мае яшчэ нямала недахопаў. Сярод іх—стыхнасьць і эшзадычнаць работы, няведанне бацькамі, асабліва маладымі, шматграннасці форм, метадаў і сродкаў выхавання, няўменне прымяняць іх у адпаведнасці з узростам дзяцей. Акрамя таго, назіраюцца няправільныя, часам негатыўныя адносіны некаторых бацькоў да сучаснага працоўнага сталення сыноў і дочак, натуральнага ўключэння ўжо ў школьныя гады ў грамадска карысную, прадукцыйную працу, падрыхтоўкі да службы ў арміі. Не усе бацькі, ішчыя члены сям'і з'яўляюцца узорам для дзяцей у сваіх патрыятычных пачуццях і справах, у класовай ацэнцы з'яў і падзей грамадскага жыцця. Акрамя таго, сям'я пакуль што не атрымлівае канкрэтнай і кваліфікаванай дапамогі школы, працоўных калектываў і грамадскасці.

Вопыт сямейнага выхавання, сумеснай дзейнасці сям'і, школы, працоўных калектываў паказвае, што патрыятычнае выхаванне дзяцей павіна існаваць на розных шляхах. Адзі з іх—**выяўленне, абагульненне і далейшае развіццё форм, метадаў і сродкаў патрыятычнага выхавання, укараненне іх у масавую практыку сямейнага выхавання.** Разнастайныя формы, метады і сродкі выхавання дзяцей свядомымі і перакананымі патрыётамі павінны быць не толькі вядомы ўсім бацькам, але і актыўна выкарыстоўвацца ў кожнай сям'і. Вызначаюцца Інфармацыйна-славесныя, наглядныя і практычныя формы, метады і сродкі работы. Часцей за ўсё ў сям'ях ужываюцца Інфармацыйна-славесныя і наглядныя:

— гутаркі-ўспаміны бацькоў, старэйшых членаў сям'і аб грамадзянскай і Вялікай Айчыннай войнах, ваеннай службе, аб жыцці і працы ў перыяд аднаўлення краіны, у пасляваенныя гады;

— гутарка з дзецьмі аб сваёй рабоце, яе значнасці, аб удзеле ў навукова-тэхнічным і эканамічным прагрэсе;

— пераніска і сустрэчы бацькоў з сябрамі на сумесных баявых і працоўных справах;

— стварэнне сямейных летапісаў і кніг аб ратнай і працоўнай дзейнасці членаў сям'і;

— фарміраванне альбомаў з фатаграфіяў членаў сям'і, іх блізкіх і сяброў—удзельнікаў Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі, грамадзянскай і Вялікай Айчыннай войнаў, працоўных спраў;

— дні і вечары памяці загінуўшых членаў сям'і з перадачай дзецям, унукам, праўнукам свяшчэнных сямейных рэліквіяў (франтавых пісьмаў, затсаў, фатаграфій, рысункаў, кніг, рэчаў);

— правядзенне ў сям'і святаў, прысвечаных знамянальным датам і падзеям, удзел бацькоў і дзяцей у святочных дэманстрацыях;

— праслухоўванне, развучванне і выкананне героіка-патрыятычных песень, песень барацьбы і працы савецкіх людзей;

— прагляд кшафільмаў і спектакляў на героіка-патрыятычную тэматыку, тэлеперадач «Служу Савецкаму Саюзу!», «Клуб франтавых сяброў», «Ад усёй душы», «Палявая пошта «Звязды»;

— стварэнне дамашніх бібліятэк з кнігамі на героіка-патрыятычную тэматыку;

— выкарыстанне ваенных мемуараў і мастацкай літаратуры аб баявых і працоўных справах савецкага народа, членаў сям'і;

— падбор і выкарыстанне матэрыялаў перыядычнага друку, у якіх раскрываюцца гераічныя здзяйсненні нашых сучаснікаў (рубрыкі «Свет нашых сучаснікаў», «Людзі высокага подзвігу», «З бацькоўскай зямлі размаляю...», «Героі Савецкага Саюза і Героі Сацыялістычнай Працы», «Узнагароды Радзімы» і інш.);

— урачыстыя провады сыноў і унукаў у Савецкую Армію;

— наведванне бацькамі, членамі сям'і воінскіх часцей і падраздзяленняў, дзе служаць іх дзеці і унукі.

Практычныя формы, метады і сродкі патрыятычнага выхавання ў сям'і выкарыстоўваюцца, на жаль, радзей, чым Інфармацыйна-славесныя і наглядныя. А між тым яны маюць вялікую выхавальную каштоўнасць, бо не толькі фарміруюць свядомасць і пачуцці дзяцей, але і садзейнічаюць выпрацоўцы вопыту па-

трыятычнай работы. Сярод іх выдзяляюцца наступныя:

— паездш, паходы і экскурса па месцах рэвалюцыйнай, баявой і працоунай славы савецкага народа, па месцах, звязаных з жыццём і дзейнасцю членау сям'і;

— пошукавая дзейнасць, нашраваная на выяўленне патрыятычных спрау членау сям'і, землякоу, прадстауншоу саюзных рэспублш;

— падрыхтоука дзяцей да ганаровай варты ля Вечнага агню;

— догляд помнікаў і брацкіх магіл;

— аказанне дапамоп ветэранам вайны і працы;

— маральна-псіхалагічная і практычая падрыхтоука да удзелу у ваенна-спартыуных гульнях «Зарніца» і «Арляняя»;

•— набыццё ваенных прафесій дзядоу, бацькоу, старэйшых братоу;

— стварэнне сямейных працоуных дынастый;

— уключэнне дзяцей у свядомую навучальную, а таксама грамадска карысную працу у вучнёўскх вытворчых брыгадах і брыгадах і навучальна-вытворчых камбшатах, школьных лясніштвах, лагерах працы і адпачынку, навучальных цэхах прадпрыемствау, школьных майстэрнях, у сумесную з бацькам, ініцыятыву членам сям'і працу летам у прамысловай і сельскагаспадарчай вытворчасці, у сферы абслугоування;

— удзел дзяцей разам з бацькам! у святах-працы, святах, прысвечаных знамянальным падзеям.

Аргашчнае спалучэнне шфармацыйна-славесных і наглядных форм, метадаў і сродкаў патрыятычнага выхавання з практычным— найважнейшы шлях фартавання у дзяцей патрыятычных пачуццяў і перакананняу. Пйхолага-педагагічны даследаванні і практыка паказваюць, што рэзультатунасць выхавання залежыць ад арганічнага адзінства гэтых форм, метадаў і сродкаў работы з практычнымі справам! У адваротным жа выпадку можна выхаваць раунадушна-бязініцыятуных і бяздзейных сыноу і дачок, для ятх праца і справы бацькі, маці, шшых людзей, іх працоуныя і баявыя подзвігі! будуць, як адзначау А. С. Макаранка, тольк аб'ектам для назірання, займальным момантам. Вось чаму пасля сустрэч, гутарак з удзельншам! баявых падзей, з перадавікам! вытворчасці вопытнага педагога! і бацькі дапамагаюць школьшкам уключыцца у грамадска карысныя практычныя справы (аргашчазя пошукавай дзейнасці, стварэнне музеяу, аказанне дапамоп ветэранам вайны і працы, аргашчазя грамадска карыснай, прадукцыйнай працы, далучэнне дзяцей да хаттх спрау і ініцыятыву).

Як сведчаць прыклады, там, дзе бацькі арганічна спалучаюць расказы аб працоуных справах, баявым і працоуным жыццём савецкіх людзей з актыўным далучэннем дзяцей да практычных спрау, удаецца выховаць працавітасць, адказнасць, дысцыплінаванасць, актыўнасць у грамадскай працы, клопат і павагу да старэйшых. У сям'і мехайзатара М. Ц.

Балк! (Кобрынскі раён) бацька і маці прывучалі усіх пяцярых сыноу з самых ранніх год да выканання працоуных спрау у сям'і і на калгасных палетках. Расказы аб стварэнні калгаса у вёсцы Лелікава, аб складанай працы на зямлі, цяжкасцях у барацьбе за ураджай дапамагалі фарміраваць у сыноу гатоўнасць працаваць у родным калгасе, прадаўжаць працоуныя справы бацькоу.

П. П. Кацельніцау, абаронца Брэсцкай крэпасці, часта расказвау сыну і дачцы аб свайм цяжкім дзяцінстве, гадах Вялікай Айчыннай вайны, што нараджала у дзяцей пачуццё павагі да яго жыцця, ваеннай службы і працы, суперажывання. Пётр Паўлавіч разам з жонкай Антанінай Рыгораунай прывучалі сына і дачку сумленна і актыўна выконваць грамадскія і працоуныя справы у школе і дома, рыхтавалі іх да самастойнага жыцця.

Адным са шляхоу узмацнення патрыятычнага выхавання з'яўляецца пошук сродкаў уздзеяння не толькі на штэлетуальныя, але і на эмацыянальныя пачуцці. У Беларусі, бадай, у кожнай сям'і дзеш ведаюць аб баявых і працоуных справах свайх блізшх, сяброу, знаёмых. Аднак аналіз паказвае, што многія бацькі жадаюць пазнаёміць дзяцей з баявым і працоуным! старонкам! мшулага, даюць ім шмат сухой шфармацыі!, часам нават з адценням! папрокаў і павучанняу. Няўменне уздзейнічаць на пачуцці прыводзіць да таго, што шматслоуная шфармацыя хутка забываецца, не дае патрэбнага выхаваучага эфекту. Між тым вядома, што толькі тады у дзіцячых выхоўваецца патрыятычная свядомасць, выпрацоўваюцца тыя або іншыя патрыятычныя якасці!, калі яно захоплена, калі закрануты струны яго эмацыянальнага пачуцця. Менавіта таму у час гутарак з дзецям! бацькам важна умець уздзейнічаць на іх пачуцці, выклікаць суперажыванне, спачуванне людзям, якія аказаліся у складаных жыццёвых абставінах. Вось як, напрыклад, дзейнічала маці Ігара і Наташы (вучняў V і VI класау), калі вярнулася з Ленінграда. Яна расказала ім аб тым, што убачыла у геральчным горадзе: «Памятаеце, мы разам глядзелі па тэлебачанні кінафільм «Ленінградская сімфонія»? Вы, напэўна, не забылі пра маленьш кавалачак чорнага хлеба, які выдавалі лётнігерам? Я у Ленінградзе бачыла гэты кавалачак блакаднага хлеба: ён захоўваецца ў Музеі рэвалюцыйнага горада. У канцы 1941 года, калі мукі засталася на восем дзён і наступіў голад, рабочым стаў! выдаваць на суткі 250 грамаў хлеба, а дзецям—125».

— Гэта вельмі маленькі кавалачак?— перапытала Наташа.

— Зусім маленькі і не з чыстай мукі. Ён выпякаўся з драўнянай цэлюлозы, макухі і вотруб'я. У яго дабаўлялі толькі 40 працэнтаў жытнай мукі!

— Дык яго ж можна з'есці! за адзін раз,—зауважыу Ігар.

— Вядома, можна, але людзі гэты кавалачак дзялілі яшчэ на меншыя. Працаваўшы 2—3 гадзіны, крыху падмацоўваліся і працягвалі працаваць, вырабляць зброю, танкі!, машыны для фронту.

Вось так мац шчыра і доказна паказала дзецям, як дорага цаніўся хлеб у блакадным Лёгнградзе. Сын і дачка пранікліся яшчэ большай павагай да хлеба цяноўных ваенных гадоў, а значыць, і да хлеба сённяшняга. -

Вопыт паказвае, што Інфармацыя бацькоў дзейсна уплывае на патрыятычныя пачуцці дзяцей пры умове, калі яна а) мае элементы навізны; б) утрымлівае яркія і пераканаўчыя прыклады з гераічнага і працоўнага летатсу савецкага народа, прыклады, узятыя з жыцця сям'і, блізькіх і сяброў; в) падаецца пахалайчна умела, да месца і да часу, неназойліва, без адцення папроку і настаўленняў.

Не усе бацькі, асабліва маладыя, маюць, неабходную шфармацыю аб баявых і працоўных справах савецкіх людзей. І тут ім могуць дапамагчы ваенна-мемуарныя і дакументальныя Кнігі, да чытання якіх трэба прывучаць дзяцей. З хваляваннем чытаюцца у сем'ях Кнігі «Я з вогненнай вёсга...», «Блакадная Кніга», «Школ! не забудзем», «Гавораць запнушыя героі», а таксама тыя, што выйшлі ў 1985 годзе ў беларускіх выдавецтвах, — «Госьці з фронту», «Беларускія спартсмены ў баях за Радзшу», Кніга-дакумент «У вайны—не жаночы твар...».

Выхаванне пачудзіла наваг! да бацькоў, іх працы, праяўленне вучнямі клопатаў аб членах сям'і, далучэнне іх да арганізацыі сямейнага быту і гаспадаркі— адзіна са шляхоў выхавання дзяцей добра сумленнымі патрыётамі і працаўнікамі. В. А. Сухамлінскі адзначае, што не можа быць сапраўдным сынам сваёй Айчыны той, хто не стаў сапраўдным сынам маці і бацькі. У сем'ях, пра якія мы ўпаміналі, і ў многіх іншых выхаванне пачуцця павагі да бацькоў, клопату пра іх ажыццяўляецца з дапамогай наступных метадаў і сродкаў: 1) стварэнне таких сітуацый і абставін, калі ўжо з ранніх год дзяцей абмяжоўваюць у задавальненні іх патрэбнасцей, задавальняюцца перш за ўсё патрэбнасці старэйшых членаў сям'і—бабулі, дзядулі, бацькі, маці, старэйшых братоў і сячёр; 2) больш ранняе ўключэнне дзяцей як у дамашнюю працу па самаабслугоўванню і абслугоўванню членаў сям'і, так і ў грамадска карысную, прадукцыйную працу; 3) далучэнне дзяцей да удзелу ў жыцці і дзейнасці сям'і як працоўнага і гаспадарчага калектыву. Яно ідзе па такіх шляхах: а) азнаямленне з працай бацькі і маці, яе асаблівасцямі, значэннем для рэспублікі, горада, вёскі, сваёй сям'і; б) азнаямленне з бюджэтам сям'і, навучанне эканомнаму расходаванню грошай, разумнаму планаванню бюджэту на матэрыяльныя і духоўныя патрэбнасці; в) абмежаванне дзяцей у асаблівых пакупках за кошт набыцця агульных, сямейных; г) натуральнае дачыненне да тых складанасцей і цяжкасцей, якія з'яўдаюцца сям'я (а не засярога ад іх);

д) выкараненне самазадаволенасці, самалюбавання, выхвалання перад іншымі дзецьмі.

Пры выкарыстанні шматгранных форм,

метадаў і сродкаў патрыятычнага выхавання бацьш павінны вучыць правільна, з пункту гледжання сацыялістычнага ўкладу жыцця ацэньваць усё, што адбываецца ў Краіне і свеце, даваць класавую ацэнку фактам, падзеям і з'явам грамадскага жыцця. А для таго, каб у свядомасці, пачуццях і справах дзяцей фарміраваліся класавыя уяўленні, погляды і перакананні, неабходны аутарытэт бацькоў, іх прыклад. А. С. Макаранка падкрэслівае, што дзецям павінны ведаць аб грамадскіх справах бацькоў, ганарыцца іх ідэямі і заслугамі, Галоўнай умовай бацькоўскага аутарытэту з'яўляюцца добрасумленнае вытворчая і грамадская праца. высокамаральныя паводзіны.

Паляпшэнне навукова-метадычнага забеспячэння працэсу сямейнага выхавання—яшчэ адзін шлях удасканалення патрыятычнага выхавання. У апошнія гады вучоныя-педагогі, метадысты, НасТаўНікі, шырокая грамадскасць вялі работу па наступных напрамках:

1. Падрыхтоўка і выданне «Прыкладнай праграмы заняткаў у народных універсітэтах педагогічных ведаў для бацькоў» (1982, 1984 гг.). У ёй паслядоўна, з улікам узросту дзяцей адлюстравана тэматыка патрыятычнага выхавання ў сям'і («Выхаванне ў дзяцей-шасцігодкаў любові да Уладзіміра Ільіча Леніна, да Радзімы, азнаямленне з навакольным жыццём», «Выхаванне малодшых школьнікаў на прыкладзе жыцця і дзейнасці У. І. Леніна», «Выхаванне ў падлеткаў камуністычных адносін да працы і беражлівых адносін да сацыялістычнай уласнасці», «Выхаванне грамадзянскай сталасці і грамадскай актыўнасці старшакласнікаў», «Падрыхтоўка выпускнікоў школы да службы ў радах Савецкай Арміі»).

2. Аснашчэнне педагогічнага усенавуча бацькоў і насельніцтва педагогічнай і метадычнай літаратурай. Яно ідзе па некалькіх напрамках: 1) Перавыданне выдавецтвам «Народная асвета» Кнігі вядомых савецкіх педагогаў А. С. Макаранкі («Кніга для бацькоў», «Лекцыя аб выхаванні дзяцей»), В. А. Сухамлінскага («Як выхаваць сапраўднага чалавека», «Сэрца аддаю дзецям»), а таксама кнігі І. А. Пятэрншавой «Выхаванне ў сям'і Маркса», «Веліч душы: Аб выхаванні ў сям'і Ульянавых». 2) Выданне «Сямейна-бытавой культуры: Дапаможнік для слухачоў народных універсітэтаў» (1982 г.; другое выданне выйдзе ў 1986 г.), падрыхтоўка да выдання «Настольнай кнігі бацькоў: Хрэстаматы па сямейнаму выхаванню» (1987 г.). 3) Напісанне Кнігі і брашуры, у якіх абагульняюцца станоўчы вопыт патрыятычнага выхавання ў сям'і (Сівакоў Т. Г. Ваенна-патрыятычнае выхаванне школьнікаў; Маральнае выхаванне дзяцей у сям'і. Пад рэд. Л. Н. Дразда, М. Н. Шчыракова; Чэчат В. У. Выхаванне патрыятычных пачуццяў; Точын А. Е. Працоўнае выхаванне дзяцей у сям'і). 4) Выкарыстанне Кнігі і дапаможнікаў, што выйшлі ў выдавецтвах «Педагогіка», «Просвещение», «Знание» (серыя Кнігі «Свет дзяцінства»;

Дашкольніж. Малодшы школьнік. Падлетак. Пад рэд. А. Г. Хрыпковай; ПіІНТ А. А. Гэта вам, бацьці; Кузняцова Л. В. **ВыТокі** грамадзянскасці), а таксама магнітафонных запісаў радыёперадач Усесаюзнага* радыё «Дарослым—пра дзяцей».

3. Навучанне бацькоў метадыцы патрыятычнага выхавання дзяцей у сям'і. Тут педагогам, вучоным, прадстаўнікам грамадскасці трэба ўшчытаваць, што адны бацькі актыўна і даволі сямейна выкарыстоўваюць тыя або шчырыя формы, метады і сродкі патрыятычнага выхавання; другія—антыунг, але не сямейна; трэція—этэрычна: чацвёртыя (сярод іх пераважная большасць маладых бацькоў) наогул іх не выкарыстоўваюць. Выклікае трывогу тое, што апошнія катэгорыі бацькоў складаюць празмерна вялікае працэнт.

Такім чынам, кожную сям'ю неабходна мэтанакіравана вучыць метадыцы работы па патрыятычнаму выхаванню дзяцей. Такое навуцанне праводзіцца двума шляхамі: укараненне ў практыку сямейных дзейных форм, метадаў і сродкаў патрыятычнага выхавання; знаёмства бацькоў з метадыкай работы. Лепшыя школы рэспублікі выкарыстоўваюць актыўныя формы і метады навуцання (абмен вопытам па пытаннях патрыятычнага выхавання дзяцей; разбор і аналіз педагогічных задач і сітуацый; семшары, дыспуты, мэтавыя бацькоўскія канферэнцыі і т.д. на тэмах: «Расціць у сям'і працаўткі і натрыёта», «Патрыятычнае выхаванне падлеткаў у сям'і», «Сумесная работа

школы і сям'і па падрыхтоўцы юнакоў да службы ў Савецкай Арміі»; прагляд і абмернаванне кінафільмаў, спектакляў і тэлеспектакляў, што расказваюць пра баявыя і працоўныя подзвігі і традыцыі савецкага народа; абмеркаванне працытаных кніг і артыкулаў з перыядычнага друку, прысвечаных патрыятычнаму выхаванню дзяцей у сям'і; гутаркі ваеннаму, былых афіцэраў і воінаў Савецкай Арміі, вядомых працаўнікоў і інш. з бацькамі).

4. **Правадзенне рэспубліканскіх і абласных навукова-практычных канферэнцый**, дзе абагульняецца стануцы вопыт сямейнага выхавання ў цэлым, а таксама вопыт патрыятычнага выхавання дзяцей у сям'і. У прыватнасці, праведзены рэспубліканскія навукова-практычныя канферэнцыі: «Псіхалага-педагагічныя праблемы ваенна-патрыятычнага выхавання моладзі!» (Брэст, 1984) і «Псіхалага-педагагічныя праблемы сямейнага выхавання» (Магілёў, 1985).

5. Выступленне вучоных, педагогаў і бацькоў з матэрыяламі аб патрыятычным выхаванні дзяцей у сям'і на старонках рэспубліканскіх газет «Звязда» (рубрыка «Свет сям'і»), «Советская Беларусь» («Бацькоўскі клуб»), «Знамя юности» («Клуб маладой сям'і»).

6. **Актуалізацыя тэматыкі і павышэнне якасці зместу лекцыйнай прапаганды па праблемах патрыятычнага выхавання ў сям'і**, ажыццяўляемай секцыяй педагогічных і пыхалагічных ведаў праўлення рэспубліканскага таварыства «Веды».